

GUDSTJENESTE MED DÅP OG NATTVERD

Palmesøndag

Fjellhamar kirke 24. mars 2013

Johannes 12,1-13

PREKEN

En god fest forlenger livet. Eller i hvert fall øker livskvaliteten. Gode venner og familie på besøk er ofte det gode avbrekket fra hverdagen. Som vi gleder oss til og nyter, og snakker om etterpå. I dag er det fest på gang. Dåpsfest for Benjamin og Johannes. Den første store festen rundt disse to nye gutta. Det er stas, hyggelig og mye glede rundt den festen, vil jeg tro. Og litt styr, lange reiser, og kanskje litt sliten etter uka? For fest og besøk er ikke alltid bare et pluss-fenomen. Av og til er det mye styr midt opp i alt mulig annet. Av og til er en fest et pliktløp, må jo ha det. Nå må vi ta oss sammen å få invitert på besøk tilbake. Noen besøk kan bli rene eksamener, fordi vi føler vi må vise oss fram og glitre gjennom besøket vårt. Så jo, en god fest forlenger livet, men den kan også forsure det innimellom.

Vi skal i dag høre om noen som lager til fest. Og det er ikke et slitsomt pliktløp. Nei, den ble bare til i spontan glede og takk. Søstrene Marta og Maria lager fest fordi broren deres som hadde vært død i graven i fire dager ble vekket til live igjen. Av Jesus. Denne utrolige mannen, og vennen deres. Om han ikke hadde vært omdiskutert og omsvermet før så var han det definitivt nå. En dødeoppvekkelse som så mange så «live» har gjort at massevis nå tror Jesus er ... noe helt spesielt. Den nye kongen, Messias? Men det ble samtidig en enda rødere klut for de religiøse lederne, som intensiverte planene om å drepe Jesus. Øverstepresten har sagt det rett ut: «*Det er bedre at en mann dør for folket enn at hele folket går til grunne.*» Den store snakkisen når Jerusalem nå er på tur til å fylles opp til påskefest er om Jesus tør komme. Det gjør han og han starter med en gledesfest med venner rett utenfor Jerusalem.

Johannes 12,1-13:

Seks dager før påske kom Jesus til Betania der Lasarus bodde, han som Jesus hadde vekket opp fra de døde. **2** Der ble det holdt et festmåltid for ham. Marta vartet opp, og Lasarus var blant dem som lå til bords sammen med ham. **3** Da kom Maria med et pund ekte, kostbar nardussalve, og med den salvet hun Jesu føtter og tørket dem med håret sitt. Hele huset ble fylt av duften. **4** Da sa Judas Iskariot, en av disiplene, han som siden forrådde ham: **5** «Hvorfor ble ikke denne salven solgt for tre hundre denarer og pengene gitt til de fattige?» **6** Dette sa han ikke fordi han hadde omsorg for de fattige, men fordi han var en tyv. Det var han som hadde pengekassen, og han pleide å ta av det som ble lagt i den. **7** Men Jesus sa: «La henne være! Hun har spart salven til den dagen jeg skal graves. **8** De fattige har dere alltid hos dere, men meg har dere ikke alltid.»

9 Det ble kjent i den store mengden av jøder at Jesus var i Betania. Nå kom de dit, ikke bare for hans skyld, men også for å se Lasarus, som han hadde vekket opp fra de døde. **10** Da la overprestene planer om å drepe Lasarus også. **11** For mange av jødene dro dit på grunn av ham og kom til tro på Jesus. **12** Dagen etter fikk folkemengden som var kommet til festen, høre at Jesus var på vei inn i Jerusalem. **13** Da tok de palmegreiner og gikk ut for å møte ham, og de ropte:

*Hosianna! Velsignet er han som kommer
i Herrens navn, Israels konge!*

En god fest er vel som livet ellers, sammensatt og oppleves ulikt av de som er der. Sånn var det i hvert fall på denne festen. Marta og Maria er fulle av takknemlighet og viser det på hver sin måte. Marta med å stelle i stand og tjene, Maria med sin hengivenhet og sterkt personlige og uvanlige tilbedelse. Judas derimot, forræderen som sviktet vennen sin, frustreres med sin grådighet over sløsing. 300 denarer er en arbeiders årslønn. I dag 400 000,- kr. Mange venner av Lasarus og søstrene, og mange andre jøder kommer til tro på Jesus. Han er jo sterkere enn døden! Israels nye konge? Og til slutt de skriftlærdes representanter som maktesløse ser oppslutningen om Jesus bre om seg som aldri før, og i desperasjon planlegger dobbeltdrap, på Jesus og Lasarus. Som de sier noen vers etter vår tekst: *«Ingenting nytter. All verden løper etter han.»*

Hosianna, Davids sønn-ropene var ikke nye. De ble alltid ropt ut som en del av høytiden og sunget som en del av det store «hallel» under påskemåltidet. Men da ble de ropt ut om drømmen om at en dag skal Israels nye konge, Gud selv, komme og skape fred og rettferdighet. Seier og ære til Israel og Jerusalem. At folk roper det til Jesus er nå en ting. At han tar det i mot, ja, oppfordrer til det, og setter seg i Guds sted, er utålelig. En snekkersønn fra lille Nasaret tilbes som Davids sønn og Guds Messias!

Midt i dette dramaet står Jesus. Trygg og fast. Urokkelig knyttet til den veien han skal og må gå. Han lar seg ikke rive med, dra ut på. Han vet hvor hans hjerte er. Hos Gud og menneskene. Full av kjærlighet, offervilje. Som Sakarja profeterte: Drevet av fred og rettferdighet. Ydmyk, ja, fattig ridende på eselet. Pave Frans ønske om en fattig kirke har et forbilde i Jesus. I Filipperbrevet hørte vi lest en av de eldste lovsangene og tilbedelsene av Jesus:

Han var i Guds skikkelse og så det ikke som et rov å være Gud lik, 7 men ga avkall på sitt eget, tok på seg tjenerskikkelse og ble mennesker lik. Da han sto fram som menneske, 8 fornedret han seg selv og ble lydige til døden, ja, døden på korset. 9 Derfor har også Gud opphøyd ham til det høyeste og gitt ham navnet over alle navn. 10 I Jesu navn skal derfor hvert kne bøye seg, i himmelen, på jorden og under jorden, 11 og hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære!

Jesus er en annerledes konge. Hva gjør en konge for å få makt over folk og få de til å gjøre som han vil? Skape frykt gjennom maktbruk? Korsfestelse var jo grusom maktbruk for å skape frykt og lydighet. Jesus var helt annerledes. Han ga sitt liv, lot seg korsfeste. Hans kongemakt, storhet, hans innflytelse ble vunnet av at han ga sitt liv, av å elske sine fiender, av å være en tjener. Romerriket ble målt mot folks overgivelse, knust av Jesus. Med makt og straff prøvde de å holde orden og skape lydige borgere. Og greide jo det bra lenge ytre sett. De kristne etterfølgere av Kristus, ga selv sine liv for troen som de ikke fikk lov til å ha, gjerne syngende lovsanger når løvene kom. Jesus kjærlighetsoffer og fiendekjærlighet ble en makt ingen voldelig trusler kunne knuse. Oppfordringen til alle Jesu etterfølgere og tilbedere er denne: Vis det samme sinnelag som Jesus Kristus! Det er det krutt i!

Vi blir alle i noen grad lik heltene våre, kongen vår. Hvem er konge i livet ditt? Hvem er helten, forbildet? Kanskje sjeldent en enkelt person. Kanskje flere, kanskje en type, et miljø, en tenkning. Kanskje mange vil si de har ingen konger på den måten. Vil det da si at man er sin egen konge? Å være seg selv er idealet. Mye flott og viktig i det. Men hvis det er alt – er det ikke mye løft over det. Ikke mye å strekke seg etter. Det blir å trække vann. Trække brakkvann. Sånn er jeg og sånn blir jeg. For jeg er mitt eget mål. Hvem vil vi ligne? Hvem skal få vår tilbedelse, våre lovord, vår etterfølgelse?

Se, din konge kommer til deg. Det er Guds Ord til oss i dag. De skriftlærde nektet for at en i deres øyne påståelig, stormannsgal snekkersønn fra Nasaret kunne være deres konge. Gud kan ikke komme

til oss sånn. Jeg skjønner dem godt. Hvis jeg hadde møtt en som sa han var Gud hadde jeg vært bra skeptisk. Og han måtte minst ha vekket opp en død eller to før jeg skulle vært 100 % sikker og gått for det. Hva skal til for at folk flest skal tro? Jeg tror det måtte vært noe som kunne bevises, noe som funka hver gang. Noe som ikke var tvetydig. Noe som ikke krevde tro og håp. Men var håndfast. En dødeoppvekkelse. Som funka hver gang. Det vil si himmelen. Men det skjer ikke her nede. Det kommer senere. Her nede lever vi i tvetydigheten.

Se, din konge kommer til deg. Ser du det? Ser du en mann og Gud, som med sin kjærlighetsoffer, sin fiendekjærlighet, med sin tilgivelse og sannhet, som er en kraft, tro og håp som ingen konge på jord kan matche? Ser du en fredselkende og rettferdig mann og frelser, som utøver sin innflytelse gjennom å tjene andre? Ser du at du kan komme til han som du er? Med tvil, vekslende lunkenhet, uro og mange spørsmål? Se, din konge kommer til deg. Tar du han i mot, i undrende tro? Vil du prøve å se han som konge? Nattverden etterpå er et godt sted å begynne.